

[Chr. Christiansen.]

paa lang Sigt. Det maa være Statens Opgave at yde sit Bidrag til, at Rovfiskeri undgaas. Jeg anmoder derfor den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag og medvirke til, at at der saa snart som muligt bliver oprettet en international Overenskomst om Frednings- og Maalbestemmelser vedrørende de vigtigste Fiskesorter.

I det betydningsfulde Arbejde, der forestaar Fiskerne i deres Organisationer, vilde det være hensigtsmæssigt, om de to nu bestaaende Fiskerierorganisationer atter kunde samles i een Forening. Jeg drister mig til at tro, at det skulde være muligt at indrette en samlet Organisation for alle Grene af Fiskeriet, hvor de kunde faa deres Interesser varetaget, eventuelt kunde der foretages en Branchedeling under en samlet fælles Ledelse. Jeg har gerne villet berøre denne Sag ogsaa, og jeg haaber, den maa blive overvejet af de to Fiskerierorganisationer.

Spørgsmaalet om Havne har været Genstand for gode Fremskridt, selv om meget endnu kunde ønskes bedre, og denne Linie maa fortsættes. Mange af vore Fiskerihavne trænger i høj Grad til Udvidelse, og enkelte Steder er der endnu Brug for nye Havne. Jeg haaber, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil se med Velvilje paa Ønsker paa dette Omraade. Saaledes var det ønskeligt, om de allerede vedtagne Udvidelser af Skagen og Frederikshavns Fiskerihavne snart kunde paabegyndes. Gode Havne og gode Havneforhold har vist sig at være af stor Betydning, baade for Fiskernes Sikkerhed og Erhvervets Udvikling.

Angaaende Spørgsmaalet om Baade og Redskaber forventer Fiskerne, at de gældende Lovbestemmelser fortsættes, og desuden vil jeg gerne pege paa Nødvendigheden af, at der bliver ydet Støtte til Fiskere, der ønsker at omlægge deres Fiskeri fra et Omraade til et andet. Under de nuværende særlige Forhold kan det være meget paa-krævet, at visse Omlægninger finder Sted, og her er der god Grund til, at Staten rækker en hjælpende Haand. Efterhaanden som Fiskerierhvervet har udviklet sig, er der en stadig stigende Kreds af Lønarbejdere knyttet dertil, som faar deres Udkomme af Fiskeriet. Det vilde være ønskeligt, at der efterhaanden blev sikret disse Arbejdere en forsvarlig Løn gennem kollektiv Aftale. Og hvad de saakaldte Partsfiskere angaar, de Fiskere, hvis Løn bestaar i en nærmere fastsat Procent af Udbyttet, har de Krav paa, at deres procentvise Andel til enhver

Tid staar i rimeligt Forhold til den samlede Fortjeneste.

Gennem længere Tid har der været for-handlet om Genoprettelsen af en Fiskeri-højskole. Jeg henstiller meget indtrængende, at Staten yder fornøden Støtte dels til Skolens Oprettelse og dels til, at dens Drift kan blive sikret. Vi trænger til, at de unge Fiskere faar Mulighed for at sikre sig en tilstrækkelig og fornøden faglig Uddannelse. Jeg vil haabe, det ikke varer alt for længe, inden Skolen kan begynde sin Virksomhed.

Jeg har dernæst et Par Trafikspørgsmaal, som jeg gerne vil henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa. Det drejer sig om Toggangen i Vendsyssel. Det er ikke for meget sagt, at Vendelboerne føler sig mindre godt behandlet og ikke mener at være ligestillet med det øvrige Land. Ogsaa før Krigen og Besættelsen var der en ikke ringe Utilfredshed med Toggangen og Togforbindelsen med det øvrige Land, selv om „Kronjyden“ og „Nordpilen“ mildnede noget paa det. Under det meste af Besættelsen har der hersket en meget udbredt Utilfredshed med de Trafikforhold, der da var raadende, men dengang maatte vi alle tage Tingene, som de kunde blive. Derfor haabede man i Vendsyssel stærkt paa, at der, naar Trafikken efter Besættelsen kunde udvides, kom bedre Vilkaar, at der blev taget mere Hensyn til Vendelboernes Trafikønsker.

Dette er desværre ikke sket. Da man kom under Vejr med, at det nye Lyntog kun skulde gaa til Aalborg, fremsendte Byraadene i Frederikshavn og Hjørring samt disse Byers store Lokalorganisationer i August Maaned en Henvendelse til Generaldirektoratet. Denne Henvendelse indeholdt 3 Ønsker: at gennemføre Lyntoget „Kronjyden“ til og fra Frederikshavn, gennemføre Togene 25 og 60 som Eksprestog til og fra Frederikshavn og at gennemføre en Forbedring af Lokaltrafikken bl. a. af Hensyn til de rejsende Skolebørn. Fra Generaldirektoratets Side svarede man i Skrivelser af 24. August og 6. Oktober og meddelte, at de to sidste Ønsker delvis var opfyldt, men at man paa Grund af Beskadigelser af Sporanlæg og Sikkerhedsanlæg maatte ned-sætte Lyntogenes Hastighed, og derfor kunde „Kronjyden“ ikke gennemføres til Frederikshavn; ogsaa fordi der ikke kunde blive tilstrækkelig Ventetid i Frederikshavn, og der heller ikke kunde etableres en tidligere Afgang fra København. Man meddelte endvidere, at man havde bestræbt sig for at afhøde Ulemperne med nogle tilsluttede Motortog, og anførte, at det intet Øjeblik